

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.263/2024/5.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Tarnayné dr. Antovszki Ilona ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes1 (cím1, tart. hely: cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Hegyi Orsolya ügyvéd (cím4)

A per tárgya: szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 54.Pf.634.323/2023/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.P.100.179/2021/100.

Rendelkező rész

A Kúria a kiegészített jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek – 15 nap alatt – 46.000 (negyvenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhatóság illetékbevételi számlájára – 108.000 (száznolcezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az alperes (továbbiakban: felek) 2012 évtől 2017 nyaráig az alperes kizárólagos tulajdonát képező cím5 alatti lakásban éltek, és közösen gondoskodtak az 2012. október 22-én született L. O. nevű gyermekükről.

[2] A felperes a gyermek születését követően 2017 augusztusáig munkavégzésből származó jövedelemmel nem rendelkezett, a kiadások fedezéséhez szükséges anyagiakat túlnyomórészt az alperes biztosította, aki részt vett a gyerek gondozásában is.

[3] A felek kapcsolata megromlott. A vitáik során a felperes visszatérően hevesen, indulatosan viselkedett, kiabált, olykor káromkodásokkal tarkítva veszekedett az alperessel, számos alkalommal elfogadhatatlan magatartást tanúsított, több esetben a gyermek előtt, annak jelenlétében.

[4] 2017 augusztusában az alperes az addig közösen lakott lakásból elköltözött. Az ingatlan rezsiköltségét azonban 2020 januárjáig fizette és jelenleg is ő állja a társasházi lakás közös költségét és a lakásbiztosítás díját.

[5] A felperes az alperessel szemben 2020. május 8-án rendőrségi feljelentést tett, eljárás nem indult. Távoltartási kérelmét elutasították, de önhatalmú döntése folytán az alperes – sokszor ismételt kérései ellenére – 2020. május elejétől, július elejéig nem találkozhatott a gyermekkel.

[6] Az alperes az elköltözését követően (2017. augusztus) továbbra is tevékeny részt vállalt a gyermek nevelésében, gondozásában. A 2020. évben a koronavírus miatti lezárás idején a gyermek egész napokat töltött vele. A járvány megszűnése után hétközben majdnem minden nap találkoztak, a bíróság ideiglenes intézkedését követően – 2021 májusa óta – a folyamatos és az időszakos kapcsolattartás zavartalanul zajlik.

[7] A felperes szüleivel a gyermeknek kapcsolata nincs, a kapcsolattartások ideje alatt rendszeresen találkozik az apai nagyszülővel.

[8] A felperes egyedülálló, párkapcsolata nincs, a felek közös gyermekén kívül más eltartásáról nem köteles gondoskodni. Ingatlantulajdonnal, vagyonnal nem rendelkezik, változatlanul az alperes lakásában él.

[9] 2019 szeptembere óta logisztikai specialistaként, ügyfélszolgálati munkatársként dolgozik. Havi nettó jövedelme 2020. és 2021. év január és június között 336.000 forint volt, 2021. július és 2021. december között 353.000 forint, 2022. január és 2022. július között 400.000 forint, 2022. augusztustól szeptemberig 422.000 forint volt, 2022. októbertől 480.000 forint. Igénybe veszi a gyermek után a személyi jövedelemadó kedvezményt, valamint a családi pótlékot. 2022. februárban a gyermekekre tekintettel 793.000 forint személyi jövedelemadó visszatérítésben részesült.

[10] Az alperes tulajdonában áll a cím6 alatti lakás, egy 500-700.000 forint értékű szántó, amelyből évente 100.000-150.000 forint bevétele származik, továbbá tulajdonában van Sz.-n egy 700 m² nagyságú, be nem építhető telek. Mivel a tulajdonában álló lakásban a felperes lakik, 2020 augusztusa óta bérlakásban él. 2020. március 12-én a Pesti Központi Kerületi Bíróságon a lakás kiürítése és használati díj iránt keresetet terjesztett elő, amely perben a felperes viszontkeresettel élt. Az eljárást a bíróság a jelen per jogerős befejezéséig felfüggesztette.

[11] Az alperes 2021 júniusáig egyéni vállalkozó volt. 2020. évben 6.450.000 forint, 2021. évben pedig 1.339.000 forint egyéni vállalkozásból származó kisadózó vállalkozói adó hatálya alá tartozó jövedelme volt. Ezt követően a Ny. K. K.-ban helyezkedett el, havi nettó

jövedelme 2021. június és december között 432.000 forint, 2022. január és október között 365.000 forint, 2022 novemberében 156.000 forint volt. 2022 novemberétől egy kft. adatelemzője, 2022 novemberében nettó munkabére 710.000 forint, 2022 decemberétől kezdődően havi nettó munkabére 864.000 forintra emelkedett.

[12] A gyermek mindkét szülőhöz kötődik, egészséges.

A kereseti kérelem és az alperesek ellenkérelme

[13] A felperes keresetében a közös kiskorú gyermek szülői felügyeletének gyakorlására feljogosítást és azt kérte, hogy a bíróság az alperesnek az iskolaválasztásra vonatkozó (fennmaradó) szülői felügyeleti jogát korlátozza, azaz jogosítsa fel az abban való önálló döntésre. Kötelezze az alperest 2018. január 1-től kezdődően 120.000 forint havi gyermektartásdíj megfizetésére. A kapcsolattartás szabályozási igényét úgy terjesztette elő, hogy a gyermek ne aludjon az alperesnél: a folyamatos kapcsolattartásra minden hétfőn az iskolai foglalkozás végétől, 14:45-től 18:00 óráig, minden kedden és csütörtökön az iskolai foglalkozás végétől, 14:30-tól 15:15-ig (az úszó edzés kezdetéig), pénteken az iskolai foglalkozás végétől, 14:00 órától 19:00 óráig, páratlan héten szombaton 9:00 órától 18:00 óráig, páros héten vasárnap 9:00 órától 18:00 óráig tartson. Az időszakos kapcsolattartásra az őszi, tavaszi, téli, nyári szünetben páratlan évben hétfőn, szerdán, pénteken, páros évben kedden és csütörtökön 9:00 órától 18:00 óráig, a szünetekben hétvégén páratlan héten szombaton, továbbá páros héten vasárnap 9:00 órától 18:00 óráig, továbbá páratlan években a páratlan hétre eső tanítás nélküli munkanapokon, páros években a páros hétre eső tanítás nélküli munkanapokon 9:00 órától 18:00 óráig legyen jogosult.

[14] Az alperes ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását.

[15] A gyermek szükséges és indokolt kiadásait havi 185.000 forintban ismerte el azzal, hogy ezen összegből a gyermektartásdíj konkrét összegének meghatározásakor le kell vonni a 13.700 forint családi pótlékot, valamint a 10.000 forint családi adókedvezményt. Amennyiben a bíróság a felperest jogosítaná fel a szülői felügyelet gyakorlására, úgy vállalta, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől kezdődően havi 45.000 forint gyermektartásdíjat fizet a felperesnek. Arra az esetre, ha a felperes az általa lakott lakást az alperes birtokába adja, úgy ezen időponttól havi 95.000 forint összegű gyermektartásdíjat fizet. A gyermekkel való kapcsolattartást a keresettől eltérő módon, lényegében az általános ítélkezési gyakorlat alapján az elvitel mellett ottalvással kérte szabályozni.

[16] Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő: a bíróság őt jogosítsa fel a gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlására és a felperest havi 50.000 forint gyermektartásdíj fizetésére kötelezze.

[17] A felperes viszontkereseti ellenkérelmében az alperes viszontkeresetének elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú határozat

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében a szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel. Kötelezte a felperest, hogy a gyermeket személyes ingóságaival együtt 15 napon belül adja át az alperesnek, továbbá fizessen az alperesnek a jövőre nézve havonta előre esedékesen minden hónap 10. napjáig havi 50.000 forint határozott összegű gyermektartásdíjat, ami 2024. január 1. napjától az évenként, a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett éves fogyasztói árindex növekedésének mértékével külön intézkedés nélkül módosul. Szabályozta a gyermek és a felperes közötti kapcsolattartást is. Ezt meghaladóan a felperes keresetét és az alperes viszontkeresetét elutasította.

[19] Az elsőfokú bíróság a szülői felügyelet gyakorlásának rendezését a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 4:167. § (2) bekezdésére alapította.

[20] A perben széleskörű bizonyítást folytatott le, szakvéleményt szerzett be, a szakvéleményt aggálytalannak ítélte.

[21] A peradatok alapján mindkét szülő képes a gyermek neveléséhez szükséges objektív feltételek biztosítására. A nevelési képesség és készség (szubjektív) feltételei is azonosak, a beszerzett szakvélemény szerint egyikőjük esetében sem mutatható ki a gyermek személyiségfejlődését hátrányosan befolyásoló tényező.

[22] Az elsőfokú bíróság a felperes terhére értékelte (a tárgyaláson személyesen is tapasztalt) indulattal teli viselkedését. Az alperes bántalmazására vonatkozó előadása az állítása szintjén maradt: egy bántalmazó kapcsolatban nem jellemző, hogy a bántalmazó fél a saját tulajdonú lakásából önszántából elköltözik, majd a lakást ténylegesen használó helyett egészben, illetve részben évekig fizeti a lakással kapcsolatos közüzemi költségeket, saját lakhatását bérlakásban oldja meg, végül pert kell indítania a saját tulajdonú lakás használatáért.

[23] A felperes állításával szemben a csatolt hangfelvétel szövegkörnyezettől és helyzettől függetlenül egyértelműen bizonyítékot jelent arra, hogy a felperes a gyermeket nagymértékben, durva módon bevonta az alperessel szembeni harcba, őt eszközül használta saját önös céljai érdekében, mindezt úgy, hogy azt sugallja az alacsony életkorú kisgyermeknek: az egyik szülője a másik szülője halálát kívánja.

[24] A felperes labilis önértékelése, kompromisszum készsége hiánya, alacsony színvonalú önismerete, átlag alatti szintű pszichológiai érzéke, visszatérő indulattal viselkedése kedvezőtlenül hat a gyermek életére, mindennapjaira, fejlődésére, személyiségének formálódására. Az alperesre nem szülőtársként, hanem legyőzendő ellenfélként tekint, akivel harcban, küzdelemben áll, és akivel szemben a felperes szinte bármilyen eszközt hajlandó bevetni saját céljai eléréséért.

[25] Fentiekre tekintette - mérlegelve azt is, jelenleg az erősebb kötődés miatt a felperes képes a gyermeknek nagyobb érzelmi biztonságot nyújtani -, a bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a gyermek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése az alperesnél biztosítható jobban.

[26] A kapcsolattartással összefüggésben utalt a Ptk. 4:178. § (1) és (2) bekezdésére, 4:180. § (1) bekezdésére, 4:181. § (1) bekezdésében foglaltakra.

[27] A folyamatos kapcsolattartást illetően, a hétvégi kapcsolattartást a felperes kérelmével azonos időtartamban határozta meg. Kéthetente csütörtöktől hétfőig tartó hosszabb idejű kapcsolattartás biztosítja a felperes számára azt, hogy a gyermek életében továbbra is tevékenyen részt vehessen, az anya és a gyermek közötti szoros kapcsolat megmaradjon.

[28] Ennél szélesebb körű kapcsolattartást a bíróság nem látott megvalósíthatónak, figyelemmel arra, hogy jelen esetben nem közös szülői felügyelet keretein belüli váltott gondoskodásról, hanem a különélő szülők kapcsolattartásának szabályozásáról van szó. Szabályozási szempontja volt, hogy mindkét szülő megfelelően hosszú, egybefüggő időt tudjon a gyermekkel tölteni.

[29] A bíróság a téli szüneti kapcsolattartást páros és páratlan évben megosztva szabályozta, így azonos lehetőségeket biztosított a szülők számára.

[30] A gyermektartásdíj mértékét a Ptk. 4:216. § (1) bekezdése alapulvételével, a 4:218. § (1) – (3) bekezdése szempontrendszerének értékelésével határozta meg.

[31] A gyermek indokolt szükséglete pénzbeli ellenértékénél a felperes által állított 300.000 forint összeget bizonyítatlannak (és eltúlzottnak) minősítette, egyben elfogadta az alperes által elismert, illetve állított havi 185.000 forint összeget. Ezt csökkenteni kell a 13.700 forint összegű családi pótlékkal, valamint a családi adókedvezmény havi 10.000 forint összegével. A gyermekre jutó 161.300 forint összegű kiadásból kiindulva a teherviselési arány meghatározásánál az alperes által igényelt havi 50.000 forint gyermektartásdíjon nem terjeszkedett túl.

[32] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és a szülői felügyelet gyakorlására a felperest jogosította fel. Kötelezte az alperest, hogy fizessen a felperesnek a gyermek utáni tartásdíj jogcímén havi 95.000 forintot minden hónap 10. napjáig, havonta előre esedékesen. A 2020. augusztus 1. napjától 2023. november 30. napjáig terjedő időszakra járó gyermektartásdíj-hátralék mértékét 2.445.000 forintban jelölte meg és a KSH-indexálás kezdő időpontját 2025. január 1. napjára módosította.

A gyermek és az apa közötti kapcsolattartást az alábbiak szerint szabályozta:

- folyamatos kapcsolattartásra páratlan héten pénteken az iskolai foglalkozás végétől, ennek hiányában 14:00 órától a következő héten hétfőn az iskolai foglalkozás kezdetéig, ennek hiányában 9:00 óráig,
- hétközi folyamatos kapcsolattartásra minden hétfőn 14:00 órától 17:00 óráig, kedden és csütörtökön 14:30-tól 15:30-ig jogosult az apa.
- Időszakos kapcsolattartásra jogosult az őszi szünet első felében a kezdőnapon 9:00 órától a zárónapon 19:00 óráig,
- páros számú naptári évben a téli szünetben a szünet első napján 9:00 órától december 25. napján 16:00 óráig,
- páratlan számú naptári évben a téli szünetben december 25. napján 16:00 órától a szünet utolsó napján 19:00 óráig,
- a tavaszi szünetben húsvétvasárnap 9:00 órától a szünet utolsó napján 19:00 óráig,
- nyáron – amennyiben a felek az adott év május 31. napjáig írásban másképpen nem állapodnak meg – július első két egybefüggő teljes hetében, valamint augusztus első két egybefüggő teljes hetében az első héten hétfőn 9:00 órától a második héten vasárnap 19:00 óráig.
- A folyamatos kapcsolattartás minden évben nyáron július 1. napjától augusztus 31. napjáig, továbbá az időszakos kapcsolattartások ideje alatt szünetel.

Rendelkezett a gyermek átadásának és visszaadásának helyéről, annak körülményeiről, a kapcsolattartás meghiúsulásának okáról való értesítésről.

A felperes alaptalanul sérelmezte a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a felek szülői felügyelet gyakorlása tárgyában kialakult jogvitáját a Ptk. 4:167. § (1) bekezdésének alkalmazásával bírálta el. Egyrészt a felek maguk is ezt a jogot kívánták keresettel, illetve viszontkeresettel érvényesíteni, másrészt az elsőfokú bíróság sem mulasztott azért, hogy nem hatott közre akár anyagi pervezetéssel abban, hogy a perben ettől eltérő jogot érvényesítsenek.

[33] A másodfokú bíróság a peradatokat újraértékelte és az elsőfokú bíróságtól eltérő jogkövetkeztetést vont le.

[34] A másodfokú bíróság szerint a kislány ítélőképes, ami a bíróság előtti meghallgatásából egyértelműen megállapítható: nyilatkozata átgondolt, megfontolt és kellően indokolt volt, életkora, annak megfelelő értelmi, érzelmi érettsége, intelligens előadásmódja, megnyilvánulásai alapján a saját sorsára képes önállóan vélemény nyilvánítani. Ebből

következően az életéről szóló döntésnél a véleményének kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani.

[35] A gyermek – az előadása szerint – mindkét szülőjéhez kötődik, szereti őket, az alperessel napi szinten találkozik. Nyilatkozatából azonban levonható volt az a következtetés, hogy mindennapi nevelését és gondozását a felperes mellett képzelel el, ő az, aki jobban és többet foglalkozik vele, megfelelőbben gondoskodik róla, jobban megérti őt, rá tud érzelmileg hangolódni.

[36] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bírósággal a felperes viselkedésének perdöntő súlyú értékelésével. Kétségtelen, hogy a felek párkapcsolati krízise során meg nem engedhető magatartást tanúsított, és ezeket a szubjektív gyermeknevelési képességeinek mérlegelése során a terhére kell értékelni. Önmagában azonban ez a szempont meghatározó nem lehet, a gyermek véleményének egybevetésénél a mérlegelésnél a kislány véleménye nagyobb súlyú.

[37] A felek 2021 évi konszenzusa alapján kialakult, és a jelenleg fennálló kapcsolattartási rend mellett a gyermek jól érzi magát, minden szempontból jól fejlődik amellett, hogy a tőle külön élő alperes is a mindennapjainak része.

[38] Az alperes maga is elismerte a másodfokú tárgyaláson, hogy a kislány számára az elsőfokú ítéleti rendelkezés nem optimális, és az a gyermeknek „túl sok apát” és „túl kevés anyát” adott.

[39] A Ptk. 4:181. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság a gyermek és az alperes közötti kapcsolattartás szabályozása során elsősorban a felek peren kívüli megállapodása alapján kialakult kapcsolattartási rendre volt figyelemmel, mivel az ítélőképes gyermek is azt a kívánságát fejezte ki, hogy az érvényben maradjon.

[40] A gyermektartásdíjjal kapcsolatban utalt a Ptk. 4:216. § (1) bekezdésére és a 4:218. §-ban foglaltakra.

[41] A felek nem támadták fellebbezéssel az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a gyermek indokolt havi szükséglete 185.000 forint. Ezt arra az esetre is alkalmazhatónak ítélte a bíróság, ha a gyermek továbbra is a felperes háztartásában marad. Az anyagi tehervállalás szülők közötti megosztásával kapcsolatos mérlegelés során a másodfokú bíróság tekintettel volt arra, hogy felperes részére 13.700 forint családi pótlékot folyósítanak és havi 10.000 forint adókedvezményt is igénybe vesz.

[42] A teherviselési arányt 60%-40%-ban határozta meg. Az alperes a beszerzett adatok alapján a munkahelyváltásai ellenére is teljesítőképes. A 10. sorszám alatti beadványában az alperes maga nyilatkozott akként, hogy amennyiben a felperes a lakást birtokába adja, akkor 95.000 forint gyermektartásdíjat kész teljesíteni. A másodfokú bíróság ezt az összeget jelen körülmények között kellően jó színvonalú tartás biztosítására alkalmas összegnek ítélte, ezt meghaladón a keresetet elutasította.

[43] A 2020. augusztus 1-től 2023 novemberéig terjedő időszakra eltelt 39 hónapra az alperesnek 2.445.000 forint gyermektartásdíj hátraléka keletkezett, amelynek megfizetésére köteles.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[44] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria a jogerős ítélet helyezze hatályon kívül és az érdemben helyes elsőfokú ítéletet hagyja helyben. Másodlagosan – amennyiben a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése és a kapcsolattartás szabályozása tárgyában fenntartja – úgy a jogerős ítélet gyermektartásdíjra és gyermektartásdíj-hátralékra vonatkozó részének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte: a Kúria kötelezze őt 2021. augusztus 1-től 2021. december 31-ig terjedő időszakra havonta előre esedékesen 25.000 forint, 2022. január 1-től kezdődően előre esedékesen havi 45.000 forint megfizetésére. A tulajdonában álló ingatlan birtokbaadását követően a tartásdíj mértékét havi 95.000 forint összegben határozza meg. A fentiekre tekintettel a hátralékos gyermektartásdíj megfizetésre kötelezést mellőzze, a túlfizetését a jövőben esedékes gyermektartásdíjba havi 25.000 forint összegben számítsa be. A tartásdíj évente a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett éves fogyasztói árindex növekedésének mértékével külön intézkedés nélkül módosuljon. Ezt meghaladóan a felperes gyermektartásdíjra vonatkozó keresetének elutasítását indítványozta. Harmadlagosan - amennyiben a gyermektartásdíj és a gyermektartásdíj-hátralék tárgyában új határozat hozatalának nincs helye - a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[45] Az alperes a szülői felügyelet gyakorlása rendezése körében hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 263. § (1) bekezdése, 279. § (1) bekezdése, továbbá a Ptk. 4:2. § (1), 4:167. § (1) és (2) bekezdése megsértésére.

[46] Az alperes döntően azt sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a felperes bizonyított súlyosan sérelmezhető magatartását minimalizálta és a gyermek szakvélemény szerinti jó mentális állapotát tévesen a felperesnek tulajdonította.

[47] Érvelése szerint ugyanis a felperes – ahogy erre az elsőfokú ítélet is rámutatott - csak a saját személyes bosszúja eszközéül használta a gyermeket. A kislány nem aludhatott nála, konfliktusa miatt nem engedte vele találkozni, nem vitte vagy nem adta át a megbeszélte időpontban, mely alkalmak egy, vagy néhány naposak voltak. Ezzel szemben az alperesnek a gyermek életében, gondozásában és nevelésében való szerepét, erre való igényét a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alátámasztották.

[48] Az ítélkezési gyakorlat szerint a gyermek nevelése és gondozása nem merül ki fizikai szükségleteinek kielégítésében és természetbeni ellátásában, hanem magában foglalja a gyermek megfelelő szellemi, lelki és erkölcsi fejlődésének biztosítását is. A másodfokú

bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított a gyermek felperesi ellátásának és nem értékelte a felperes felróható, sokszor a gyermek jelenlétében megvalósított magatartását, a másik szülő elleni nevelését, az alperesnek a gyermek életében elfoglalt helyét.

[49] A Ptk. 4:171. § (4) bekezdése szerint, ha a gyermek a 14. életévét betöltötte, szülői felügyeletére és elhelyezésére vonatkozó döntés egyetértésével hozható, kivéve, ha a gyermek választása a fejlődését veszélyezteti. A gyermek a pszichológiai vizsgálat elvégzésekor 9 és fél éves, a bírósági meghallgatásakor 11 éves volt. Jelen esetben tehát a másodfokú bíróságot még abban az esetben sem kötötte volna a kívánsága, ha 14. életévét már betölti. Az alperes álláspontja szerint a bírósági meghallgatását aggálytalanul a gyermek befolyásmentes véleményeként elfogadni és ennek a peradatok és bizonyítékok értékelése során kiemelkedő (perdöntő) jelentőséget tulajdonítani nem lehet.

[50] Az alperes hangsúlyozottan érvelt a szakvélemény szerinti jobb nevelési képességével és készségével (a felperes 17 nevelési alkalmasságot erősítő, 8 nevelési alkalmasságot gyengítő, míg alperes 20 nevelési alkalmasságot erősítő, 5 nevelési alkalmasságot gyengítő személyiségi vonással rendelkezik) és kiemelten hivatkozott a felperes elfogadhatatlan magatartására.

[51] A felperes figyelmen kívül hagyja a gyermek nyugalját, érdekeit [Ptk. 4:2.§ § (1) bekezdés], és azt az alapvető követelményt, hogy a gyermek nem vonható bele a felek közötti konfliktusba. A felperes a gyereket arra buzdította, hogy az alperestől jelentős összegű pénzt eltulajdonítva azt neki adja át, továbbá a gyermekben azt az érzést táplálja, hogy az ő édesapja az édesanyját meg akarja ölni, a gyermekkel együtt el akarja üldözni, őket terrorizálni szándékozik.

[52] Nyilvánvaló, hogy a felperes részéről kialakított és fenntartott negatív, gyűlölködő légkör és az alperessel szembeni ellennevelés a gyermek személyiségfejlődésére negatív hatású, amelyet a szakértő általánosságban a gyermek érzelmi bántalmazásának minősített a tárgyaláson történt meghallgatása során. A felperes a perben mindvégig állította az alperes általi verbális és fizikai (szexuális) bántalmazást, és a megölésével és megöletésével való komoly fenyegetésére vonatkozó tényállítást is tett. Ezen állításait azonban bizonyítani nem tudta. A felperes szavahihetőségének a teljes hiánya a jelen per során kétséget kizáróan bebizonyosodott.

[53] A jelen döntés ellentétes a BH2004.3114. számon közzétett döntéssel, mivel a gyermek rövid távú érdekére helyezi a hangsúlyt, a hosszú távú érdekét figyelmen kívül hagyva.

[54] Az alperes a másodlagos felülvizsgálati kérelemben a gyermektartásdíjra vonatkozó jogerős ítéleti rendelkezés hatályon kívül helyezését és a döntés megváltoztatását kérte.

[55] Érvelése szerint peradatok, az alperes által csatolt banki átutalási igazolások alapján megállapítható, hogy az alperes 2020 szeptemberétől a jogerős ítélet szerint fennálló tartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontjától 820.506 forint áram és gázdíjat fizetett a felperes és a gyermek által használt lakás után. 2020. évet követően is fizette a társasház közös költségét is.

Ez 2020 szeptemberétől a jogerős ítélet szerint fennálló tartásdíjfizetési kötelezettségtől számítva a jogerős ítélet keltéig 702.000 forint felújítási alap nélkül számított társasház közös költséget jelent. Így az alperes által 2020 szeptemberétől megfizetett rezsiköltség és társasházi közös költség fele része, azaz 761.253 forint jut a gyermekre, vagyis 2020 szeptemberétől 2023 novemberéig terjedő időszakban a gyermek lakáshasználatával felmerülő 761.253 forint összegű költséget kizárólagosan az alperes viselt.

[56] 2020. évben szeptembertől év végéig számítva az alperes 221.440 forintot költött L.-ra bankkártyával fizetve, ezen túlmenően készpénzben is fizetett kiadásokat. Felperes nem vitatta azon alperesi állítást, hogy az úszást folyamatosan alperes fizeti, valamint a kézműves foglalkozást, amelyek költsége havonta 12.000 forint, illetve 8.000 forint. 2020. szeptembertől az alperes úszás oktatásra és kézműves szakkörre további 80.000 forintot fordított.

[57] 2020. szeptember 1-től év végéig tehát az alperes 301.440 forintot, ajándékok nélkül számítva is 171.165 forintot költött L.-ra természetben banki igazolás, illetve felperes elismerése szerint. 2021. március 16-ig az alperes 32.763 forint bankkártyával történt kifizetést igazolt. Ezek között is volt zeneiskolai díj, ruhavásárlás, élelmiszer és egyéb költségek. 2021. január és június között az alperes 120.000 forintot költött L. különóráira. 2021. évben a másodfokú ideiglenes intézkedésig tehát alperes minimálisan is 152.763 forintot költött L. tartására természetben.

[58] A jogerős ítélet alapján az alperest terhelő gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontja 2021. augusztus 1-je kell, hogy legyen, ezt megelőzően ugyanis az alperes a felperessel egyezően, természetben tartotta L.-t azon túl, hogy a lakhatását is biztosította.

[59] A gyermek lakhatásával felmerülő lakáshasználati díj ellenértékének alperesre eső részét, 50.000 forintot, valamint a gyermek lakhatásával felmerülő rezsiköltség, közös költség alperesre eső részét az alperes biztosította a felperes számára. A gyermek szükséges, indokolt kiadásainak 185.000 forintban meghatározott értékéből a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pontja alapján le kell vonni a 13.700 forintot és 10.000 forint állami juttatást, így a szülők által közösen viselendő összeg 161.300 forint. Ezen összegből levonásba kell helyezni a visszatérítés összegét is, az így fennmaradó összeget kell megosztani a szülők között, ami 1.142.600 forint. A gyermek szükséges és indokolt havi kiadásainak fennmaradó összege így 95.217 forint. Ezen összeget kell a felek között megosztani a 60-40%-os arány alapján. Így felperest 38.086 forint, alperest 57.130 forint kiadás viselése terhelné. Mivel azonban az alperes által természetben nyújtott lakhatás értéke 59.000 forint, ezért gyermektartásdíj fizetési kötelezettsége nem áll fenn. A mennyiben a Kúria a jogerős ítéletben foglaltakkal egyezően, 2020. szeptembertől állapítja meg a gyermektartásdíj fizetési kötelezettséget, úgy ezen időponttól az alperes által 2021. augusztusáig megfizetett L.-ra eső rezsiköltségek és L.-ra fordított kiadások összegének beszámítással csökkenteni kell az alperest terhelő tartásdíj és tartásdíj-hátralék mértékét. Mivel ezen összegeket alperes közvetlenül L.-ra fordította, vagyis természetben tartotta, a rezsiköltségek L.-ra eső fele része 410.253 forint. A közvetlenül L.-ra fordított kiadások 328.928 forint, ami összesen 739.181 forint.

[60] A fenti számítás alapján a gyermektartásdíj-hátralék összege is tévesen került megállapításra. Így alperes túlfizetésben van és ennek összegét a jövőben esedékes gyermektartásdíjba havi 25.000 forint erejéig kell beszámítani.

[61] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

[62] Érvelése szerint a pedagógiai szakvélemények, a szakértői vélemények, a gyermek saját nyilatkozata is azt igazolják, hogy a gondozása a felperes jobban biztosított.

[63] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg a gyermektartásdíj fizetés kezdő időpontját, hiszen az alperes 2017 augusztusában elköltözött az utolsó közös lakóhelyről, azt követően a lakás zárjainak lecsereléséig alkalomszerűen még bejárt az ingatlanban, de külön élt a gyermektől. A jogerős ítélet szerint a kereset 2021. január 22-i benyújtásához képest 6 hónapra visszamenőlegesen határozta meg a tartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontját. Az alperes alaptalanul hivatkozik arra, hogy nem kellene tartásdíjat fizetnie a természetbeni tartásra figyelemmel. Az alperes a gyermeket nem tarthatta el természetben, hiszen nem élt vele, nem gondoskodott róla. Soha nem igazolta, hogy milyen természetbeni tartást nyújtott L.-nak. Az, hogy alkalmanként vett neki könyvet vagy játékot, nem jelenti azt, hogy eltartotta őt természetben.

[64] A felperes mindvégig vitatta, hogy a lakással kapcsolatos költségeket az alperes fizette. Mindaddig, amíg nem tudta utalással fizetni a közműfogyasztást, a felperes készpénzben adta alperesnek a rezsiköltséget, 2020-tól kezdődően azonban már saját maga utal. Erre figyelemmel helytálló a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy 2020 januárjától az alperes már egyáltalán nem viselte a rezsiköltséget.

[65] A gyermek indokolt havi szükségleteinek értékét 2021. évben alperes nettó 185.000 forintban jelölte meg, amit a másodfokú bíróság is elfogadott. Eltelt azonban 3 év és jelentős infláció, áremelkedés volt, továbbá a gyermek szükségletei és költségei korának előrehaladtával egyre inkább nőnek.

[66] Nem lehet a tartásdíj összegébe beszámítani a gyermekre eső rezsiköltségeket, bankkártyás kifizetéseket, amelyekről nem lehet tudni, hogy azt az alperes mire, kire költötte. Az alperes tévesen hivatkozik arra, hogy a felperes által 2022. évben felvett egyszeri SZJA visszatérítést le kell vonni a gyermek szükséges és indokolt kiadásából, mivel az SZJA visszatérítést alperes is igénybe vehette volna, illetve felperesnek nincs tudomása arról, hogy igénybe vett-e ilyet az alperes vagy sem.

[67] A másodfokú bíróság figyelemmel volt arra, hogy az alperes havi jövedelme nettó 960.000 forint, amely jóval magasabb összegű a felperes havi jövedelménél, illetve kizárólag az alperes tulajdonát képezi a címő alatti ingatlan, ezzel szemben felperesnek semmilyen jelentős ingó, ingatlan vagyona nincsen.

A Kúria döntése és jogi indokai

[68] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybevehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottnak van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet.

[69] A felülvizsgálati kérelem akkor bizonyulhat eredményesnek, ha a kérelem előterjesztője a szükséges tartalmi kellékekkel rendelkező, határidőben benyújtott beadványában kimutatja a támadott jogerős határozatnak a jogvita érdemi elbírálására konkrétan kiható módon jogszabálysértő voltát, vagyis a támadott határozatra vonatkoztatva adja elő jogszabálysértésre utalásait, a konkrét döntés alapjául szolgáló téves, illetve hiányos voltát mutatja be és az érdemi döntésre kiható eljárási szabálysértést igazol [Pp. 413. § (1) bekezdés b) pont, 1/2016. (II. 15.) PK vélemény, 1/2017. PJE határozat]. Így a felülvizsgálati eljárás ennek megfelelően volt lefolytatható.

[70] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[71] Jelen ügyben az eljáró bíróságok eltérő jogi következtetésre jutottak a szülői felügyeleti jog megállapítása során. A jogvitában tehát abban kellett döntenie, hogy – a felülvizsgálattal nem támadott tényállás alapján - az objektív gondozási feltételek mellett a szubjektív feltételekben is azonos képességű és készségű szülők közül a gyermek érdekében álló nevelés melyik szülőnél biztosítható jobban.

[72] Az elsőfokú bíróság a döntését a felperes bizonyítottan felróható, negatív magatartására alapította. A mások szülővel szembeni viselkedése, hangneme, beszédének tartalma, a gyermek elzárása olyan, a perben értékelendő körülmény, amely a felperes terhére értékelendő és nevelési képességét csökkenti. Nem hagyható figyelmen kívül a szakvélemény megállapítása sem: a felperes alacsony színvonalú önismerete, átlag alatti szinten lévő pszichológiai érzéke, indulatteli viselkedése az alperest legyőzendő ellenfélként kezelő magatartása.

[73] Ezzel szemben a másodfokú bíróság a felperes személyiségjegyei, viselkedése értékelése mellett a gyermek kinyilvánított véleményére helyezte a hangsúlyt. A peradatok újraértékelésénél ezért úgy ítélte, hogy az elsőfokú bíróság az általa vizsgált szempontoknak eltúlzott jelentőséget tulajdonított és a gyermek alapvető érdekét figyelmen kívül hagyta: az a szülő nevelje, akit elfogad, akivel a mindennapokban együtt kíván élni.

[74] A Kúria elfogadta a jogerős ítélet jogkövetkeztetését, a kifejtett indokolást nem ismétli meg.

[75] A Ptk. 4:2. § (1) bekezdése a családjogi vitákban a kiskorú gyermek alapvető érdekének érvényesülését alapvető szinten deklarálja. Az alapelvből következően minden kiskorú gyermeket érintő jogvitában az ő érdekének érvényesülése az elsődleges, amelyet a

törvény egyes jogintézményeknél a véleménye figyelembevételének előírásával önállóan is megfogalmaz. A szülői felügyelet gyakorlásának rendezése iránti jogvitában a törvény külön hangsúlyozza az ítélőképes gyermek véleménye értékelésének fontosságát [Ptk. 4:171. § (4) bekezdés], az ítélőképességgel nem rendelkező gyermek esetén az alapelvnek megfelelően kell a peradatokat a gyermek érdekérvényesülése szempontjából értékelni. Többlétényállás hiányában önmagában arra való hivatkozással, hogy a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése során a jogerős ítélet nem a felülvizsgálatot benyújtó szülőt jogosította fel a szülői felügyelet gyakorlására, a fenti alapelv megsértésének megállapítására nem ad alapot.

[76] A Ptk. 4:167. § (2) bekezdése a szülők megállapodása hiányában, a bíróság döntésének anyagi jogi szempontrendszerét tartalmazza. A döntés a bíróság diszkrecionális joga, a peradatok mérlegelésével határoz. Az tehát, hogy a mérlegelés során milyen jogkövetkeztetést von le, önmagában az anyagi jog megsértését nem vonja maga után.

[77] A több évtizedes ítélkezési gyakorlat alapján a két nevelésre és gondozásra alkalmas szülő közötti döntés – a szülői felügyelet gyakorlására feljogosítás – az összes peradat együttes értékelésén kell alapulnia (Kúria Pfv.II.21.898/2018.; Pfv.II.21.131/2022.), minden tényezőt értékelni kell, egyetlen körülményt sem lehet figyelmen kívül hagyni, ugyanakkor egyetlen körülménynek sem lehet eltúlzott jelentőséget tulajdonítani.

[78] Alaptalanul sérelmezte az alperes, hogy a másodfokú bíróság indokolatlanul tulajdonított a szülői felügyeleti jog meghatározása során kiemelt jelentőséget a 11 éves gyermek véleményének, illetve kívánságának. A hivatkozott anyagi jogi jogszabályhely [Ptk. 4: 171. § (4) bekezdés] megsértése fel sem merülhet, mivel a gyermek a 14. életévét nem töltötte be.

[79] A felülvizsgálati kérelemben az alperes maga sem vonta kétségbe, hogy a gyermek ítélőképes. A jogvitában tehát abból kell kiindulni, hogy a 14. életévét még be nem töltött gyermek képes az önálló véleményalkotásra, a saját életéről való felelősségteljes döntés meghozatalára. Súlytalan az alperes érvelése a gyermek alacsony életkorával, véleménye csekély jelentőségű tartalmával.

[80] Az iratok közt fellelhető 44. sorszámú igazságügyi pszichológus szakértői vélemény, továbbá a gyermek Fővárosi Törvényszék 54.Pf.634.323/2023/7. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata szerint az édesanyjával szeretne maradni, nála érzi magát nagyobb biztonságban. Ugyanakkor a hivatkozott jegyzőkönyv 14. oldalának első bekezdésében azt is előadta, hogy „... hát a mostani elhelyezés az nekem nagyon tetszik mert nagyon jó, mert úgy gondolom, hogy így mind a kettőjünkkel tudok elegendő időt tölteni. Annyi, hogy talán anyával egy kicsit többet, mert az, hogy nem foglalkozik apa velem annyit, az nem annyira jó, mint mondtam...”. A gyermek bíróság előtti előadása összhangban volt a szakértő előtt tett nyilatkozatával, egyértelműen megállapítható, hogy saját életét a felperessel képzei el, mindennapjait a felperes által biztosított közegben szeretné élni.

[81] Az alperes felülvizsgálati kérelmében döntően a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértését sérelmezte. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli perorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy az eljárás

bíróság a mérlegelési körébe vont adatok, a felek személyes előadása, a bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. A bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésének hiányában azok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egy fajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.21.474/2011. megjelent BH2013. 119.-II; Pfv.I.21.532/2019/7; Pfv.II.20.280/2022/10.).

[82] Jelen ügyben a másodfokú bíróság – szemben az elsőfokú bírósággal – a felperes javára figyelembevehető bizonyítékokat is értékelte, mérlegelése nem okszerűtlen, iratellenes vagy logikai hibában szenvedő, ezért a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok értékelésére hivatkozó jogszabályhely megsértése nem állapítható meg. A perben a gyermek kifejezte a megváltozott élethelyzetről az elképzelését, a felperesi gondozás iránti kívánságát. A szülői felügyelet gyakorlásánál a gyermek érdeke érvényesülése az elsődleges, ennek megfelelően kell a bizonyítékokat értékelni. A gyermek felperesi veszélyeztetésére pedig peradat nem merült fel.

[83] Nem ellentétes a jogerős ítélet a hivatkozott precedenshatározattal sem. A szülői felügyelet gyakorlása rendezése minden ügyben eltérő élethelyzeten, körülményeken alapuló mérlegelési döntés. A jogviszony tartós jellege azt jelenti, hogy a bíróságnak a gyermek szülői felügyeletét időben hosszabb távra meghatározva kell rendeznie, hiszen a gyermek érdekének ez felel meg. A generális elv nem sérült, a gyermek véleménye alapján életét a kialakult helyzet szerint szeretné folytatni. Az eljárási jogszabályhely nem sérült, az ezt támadó felülvizsgálati érvelés megalapozatlan.

[84] Nem alapos az alperes felülvizsgálati érvelése a tartásdíj összegével összefüggésben.

[85] A gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, a külön élő szülő elsősorban pénzben teljesíti [Ptk. 4:216. § (1) bekezdés]. A szülők tartási kötelezettsége a gyermek természetbeni tartását (tényleges gondozását, felügyeletét, ápolását) és a szükségletei kielégítése anyagi fedezetének biztosítását jelenti.

[86] A gyermektartásdíjról a szülők megegyezésének hiányában a bíróság dönt, amelynek összege meghatározása során figyelembe kell venni: a gyermek indokolt szükségleteiként a megélhetéséhez, egészségügyi ellátásához, neveléséhez és taníttatásához szükséges rendszeres kiadásokat, mindkét szülő jövedelmi viszonyait és vagyoni helyzetét, a szülők háztartásában eltartott más – saját, mostoha, avagy nevelt – gyermeket és a gyermeknek és rá tekintettel az őt nevelő szülőnek juttatott gyermekvédelmi, családtámogatási, társadalombiztosítás és szociális ellátásokat [Ptk. 4:218. § (1) – (3) bekezdés].

[87] A gyermektartásdíj mértéke megállapításának kiinduló pontja a gyermek indokolt szükségleteit kielégítő rendszeres havi kiadás pénzbeli ellenértékének a meghatározása. Ezt az összeget csökkenteni kell a gondozó szülőnek jutatott állami vagy egyéb, kifejezetten a gyermek tartására fordítható támogatások összegével (Pfv.20.763/2018/4.).

[88] A felülvizsgálati eljárásban a bíróságok által megállapított gyermeki szükséglet pénzbeli ellenértékeként meghatározott 185.000 forint nem volt vitatott, ahogyan azt sem, hogy ebből levonásba kell helyezni 13.700 forint családi pótlékot és 10.000 forint havi családi adókedvezményt. Így 161.300 forint indokolt gyermeki szükségletet illetően kellett döntenie a gyermektartásdíj mértékéről.

[89] A tartásdíj mértékét alapvetően a gyermek indokolt szüksége határozza meg, a szülők ezt kötelesek a természetben és a pénzben nyújtott tartással biztosítani és a szülő teljesítőképessége esetén ez jelenti a tartásdíj korlátját is (Pfv.20.368/2019/5.). A felek közötti teherviselés arányának meghatározásához a bíróságnak vizsgálnia kell a szülők jövedelmi és vagyoni viszonyait (Pfv.20.507/2020/20.).

[90] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint, a szülők tartási kötelezettsége a gyermekek természetbeni tartását (tényleges gondozását, felügyeletét, ápolását) és a szükségleteik kielégítése anyagi fedezetének biztosítását jelenti. A gondozó szülő által nyújtott vagyoni értéket jelentő, bár pénzben nem kifejezhető, nem forintosítható természetbeni tartás úgy értékelhető, hogy a tartás költségeihez a gondozó szülő alacsonyabb arányban köteles hozzájárulni (Pfv.20.957/2019/4.).

[91] Az alperes felülvizsgálati kérelmében részletesen elemezte az általa eszközölt befizetéseket (rezsi, közös költség, gyermek természetbeni tartása, különórák) és ennek figyelembevételével kérte a gyermektartásdíj összegének meghatározását. Az általa állítottak azonban ítéleti bizonyossággal nem voltak megállapíthatóak. Nem merült fel hitelt érdemlő adat arra nézve, hogy elköltözésétől kezdődően – felperes tagadásával szemben- még fizette a rezsi költséget, az általa teljesített közös költség és biztosítási díj pedig - ahogy arra a jogerős ítélet is rámutatott – a lakás tulajdonjogához tapadó kiadások. Az, hogy az anyával élő gyermek természetbeni tartásáról gondoskodott volna nem igazolt, az alperes által vett ajándékok pedig nyilvánvalóan figyelmen kívül maradnak a tartásdíj összegének meghatározásakor csakúgy, mint az, hogy néhány alkalommal fizette a gyermek különóráit.

[92] A másodfokú bíróság a körülményeket, a gyermeki szükségletet és az alperes teljesítőképességét értékelve helyesen határozta meg az alperes 95.000 forint/hó összegű gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét, és helytállóan döntött az elmaradt tartásdíj mértékéről, figyelemmel a Ptk. 4:208. § (3) bekezdésében foglaltakra is.

[93] A másodfokú bíróság a gyermektartásdíjjal kapcsolatosan indokait helyesen és részletesen ismertette ítéletének [86], [87] bekezdésében, annak megismétlése jelen eljárásban szükségtelen volt. A felülvizsgálati kérelem a fentiek szerint jogszabálysértés megállapítására nem adott módot.

[94] A kifejtetttekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet és az azt kiegészítő ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdése szerint.

[95] A pereszes alperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 83. § (1) bekezdésén alapul. Annak összegéről a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint határozott.

[96] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 50. §-a szerint határozta meg a felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték összegét a szülői felügyelet meg nem határozható pertárgyértéke és a gyermektartásdíj egyévi összege alapján. Tájékoztatja az alperest, hogy a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Nemzet Adó- és Vámhivatal 1003200-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. A megfizetése során közleményként kell feltüntetnie a Kúria megnevezését, e határozat számát és a fizetésre kötelezett, azaz az alperes adóazonosító számát.

[97] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás mellőzésével bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése szerint.

[98] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

Záró rész

Budapest, 2024. június 4.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő